

Anxietăți despuiate

Ștefan Barcaceanu

Anxietăți despuiate

La ușa-mi bate gândul cel tomnatic
Și să-l poftesc în casa nu indraznesc
De-ar zăbovi puțin și fără de jaratec
As cuteza chiar să-l cinstesc

Dar el da buzna și fără false politețuri,
S-asaza și începe sa discute, noi ne cunoaștem bine
Chiar dacă încep sa ii indrug tandreturi
El îmi vorbește doar de tine...

Si da din mâini, gesticuleaza
Nu vreau, nu pot să-l stapanesc
Te povestește și elogiaza
Într-un mod straniu și concret

Ma părăsește fără să-mi dau seama
Când Soarele-i deja prezent
L-aș implora cu foc sa mai revina
Cu tine și amorul tău etern!